

TÍÐINDI

RANNVÁ TEKUR ÍMÓTI
SKINNUM Á DRELNESI:**- EG VIL SALTA
SO NÓGV
SKINN EG FÁI
HENDUR Á**

- Hetta er ikki eitt vanligt arbeiði hjá einari 21 ára gamlari damu, men hetta er nakað, sum eg tími væl, sigur 21 ára Rannvá Magnadóttir, sum annað árið á rað saltar seyðaskinn

Pætur Hjalmar Evensson

Á Drelnesi stendur 21 ára gamla Rannvá Magnadóttir og tekur ímóti lambskinnum frá fólki í Suðuroynni. Hon er hálvur fáminingur og flutti í januar mánað úr Fuglafirði til Fámjins.

Rannvá Magnadóttir hevur altíð fingist nógv við seyð og hevur undanfarnu árin latið síni skinn til hini, sum hava saltað. Hon var so mikið hugtikin av virkseminum hjá familjufyrirkunni Oikos um at gagnnýta seyðaskinn, at hon í fjør setti seg í samband við tey og segði seg vera klára at hjálpa til, um tey manglaðu fólk. Tað var gaman í, og í fjør heyst stóð hon á Eiði og saltaði í eina 20 fót bingju.

- Eg stóð á kaiini á Eiði og saltaði áleið 2000 seyðaskinn upp í eina 20 fót bingju. Eg samlaði skinnini úr Gjógv, Funningi, Eiði og smáu byggunum í Sundalagnum. Hetta eydnaðist mær væl, og tí havi eg gjørt av at eisini taka ímóti skinum í ár, sigur Rannvá Magnadóttir, sum í ár roynir seg í Suðuroynni við einari dupult so stórar bingju.

- Í ár havi eg eina 40 fót bingju, sum eg ætli mær at salta fulla, fortelur Rannvá Magnadóttir.

Hon hevur gjørt nógv burturúr at lýsa við, at hon tekur ímóti skinum við vón um at fáa so nógv fólk sum møguligt at lata skinn inn til hennara.

- Eg havi gjørt meira um meg í ár, enn eg gjordi í

fjór. Eg havi sett meg í samband við fleiri bøndur her í Suðuroynni og greitt teimum frá hesum, og eg havi eisini hongt plakatar runt oynna, greiðir Rannvá Magnadóttir frá, sum eisini hevur gjørt vart við seg á sosialu miðlunum.

Hetta hevur víst seg at rigga væl, tí fleiri fólk eru longu komin forbi bingjuna á Drelnesi fyri at lata síni skinn inn.

**- Ikki eitt vanligt
arbeiði**

Rannvá Magnadóttir ætlar sær at standa klár á Drelnesi komandi vikurnar at taka

ímóti skinum. Tað krevur bæði tíð og orku at salta skinn, og so skal hon eisini vera klár á telefonini, um onkur ringir fyri at sikra sær, um hon er stódd á Drelnesi. Hóast tað ikki eru nógvar á hennara aldri, sum fáast við tilíkt, so trívist hon væl í rokaliga arbeiðnum.

- Hetta er ikki eitt vanligt arbeiði hjá einari 21 ára gamlari damu, men hetta er nakað, sum eg tími væl, og av tí at eg altíð havi fingist nógv við seyð, so er hetta arbeiðið mær ikki heilt fremmant, sigur Rannvá Magnadóttir, sum dagliga gongur á Heilsuskúlanum í Hovi.

Tað er hart arbeiði at salta skinn, og tí er tað gott við góðari hjálp.

- At salta fleiri túsund skinn er sera hart og drúgt arbeiði. Eg fái góða hjálp frá systir mínari, Maritu Magnadóttir, sum hjálpur mær at salta, og hetta ger arbeiðshugin betri, sigur hon.

Nakað fyri nakað

Rannvá Magnadóttir vísir á, at tað er gott fyri allar partar at lata skinnini inn til Oikos og bingjurnar hjá teimum kring landið. Tað fungerar sum ein býtishandil, tí tá mann letur skinnini til Oikos, fær mann eina sam-sýning afturfyri. Tað er ymskt, hvat mann fær á ymsu móttøkunum kring landið, men á Drelnesi fær mann seyðafóður afturfyri skinnini.

- Frá mær fáa tey 15 kilo av seyðafóðri fyri 10 skinn. Eg havi tað í bingjuni, so um onkur blakar mær 10 skinn, so blaki eg teimum ein sekk,

sigur Rannvá Magnadóttir.

Tað einasta kravið er, at skinnini eru fesk og einki hol er á teimum. Tá tey koma í bingjuna verða skinnini fyrst snøggað eitt sindur við knívi, og so verða tey lögð omaná hvørt annað saltað.

**- Synd at brenna
skinnini**

Rannvá Magnadóttir heldur tað hava stóran týðning, at mann ger sítt fyri at dálka minni og ansa eftir umhvørvinum. At lata vera við at blaka seyðaskinn burtur, so at tey heldur kunnu gagnnýtast, er ein góður máti at gera ein mun.

- Tað góða við hesum er, at vit útnytta tann kjansin at gera okkurt burturúr øllum seyðaskinnunum, sum annars vanligt hævdu endað uppi í eldi og royki. Í staðin fyri at lata øll seyðaskinnini enda í ovnum hjá KOB ella hjá IRF í Leirvík hava bøndur og fólk, sum annars eiga og fletta seyð, møguleikan

at lata skinnini inn og fáa okkurt burturúr tí, forklávar Rannvá Magnadóttir.

Hon vildi ynskt, at allir føroyingar hugsaðu meira um hetta, tí hon heldur tað vera synd at blaka so nógv skinn burtur.

- Vit hava so øgiliga nógvan seyð í Føroyum, so tað er synd, um øll hesi vøkru skinnini bara enda í einari bingju og fara upp í royk. Tí er spurningurin bara, um fólk tíma at lata tey inn, ella um tey heldur vilja blaka tey vekk.

Rannvá Magnadóttir ætlar sær tí at salta so nógv skinn sum gjørligt komandi vikurnar.

- Eg ætli at salta so nógv seyðaskinn, eg fái hendur á, og eg gleði meg til at standa við kensluni, tá bingjan verður útflutt til Pólands, at mann hevur gjørt náttúruni og umhvørvinum eina góða tænastu, sigur Rannvá Magnadóttir.